

Världsservicestyrelsen av förtroendemän, bulletin nr 22
World Service Board of Trustees Bulletin #22

Direkta bidrag

Vid 1991 års världsservicekonferens hänvisades ett antal motioner till världsservicestyrelsen av förtroendemän för rekommendation. Bland dem fanns två motioner som var berör NA-gruppernas direkta finansiering av NA-service:

”Att WSC uppmuntrar till att alla servicenivåer finansieras genom direkta bidrag från grupperna.”

”Att WSC upprättar en översättningsfond som endast grupper och individer kan lämna donationer till.

1 Fonden ska administreras av världsservicekontoret (WSO).

2 Prioriteringar av översättningar ska bestämmas av översättningskommittén.”

Följande är en essä, skriven av världsservicestyrelsen av förtroendemän som ett svar på dessa motioner. Essän reviderades under konferensåret 1995-1996.

Vi tror att det finns giltiga skäl till att aktivt uppmuntra diskussionen om direkta bidrag från grupperna inom vår gemenskap. Vi tror att ytterligare diskussioner kan visa att en plan för direkta bidrag från grupperna skulle kunna ha bättre utsikter än planen för ”flödet av medel” när det gäller att tillhandahålla tillräckliga resurser för varje nivå av vår servicestruktur, samtidigt som den bibehåller gruppernas självstyre och stärker NA-gruppens ansvarighet och bestämmanderätt i serviceangelägenheter, tillhandahåller motivation till regelbunden gemenskapsomfattande kommunikation och redovisningsförmåga i service samt främjar NA:s enighet. Men vi tror inte att öronmärkning av direkta bidrag för särskilda syften — vare sig det är SI, OI, litteratur eller översättningar — ger servicestrukturen tillräcklig flexibilitet för att effektivt samordna det ansvar som tilldelats den.

De tidigaste utgåvorna av vår gemenskaps servicemanual rekommenderade direkta bidrag från grupperna till varje servicenivå. Dessa manualer föreslog att en grupp, sedan den hade betalat sina räkningar och lagt undan lite extra pengar för oförutsedda utgifter, ”skulle överskottsmedel avsättas för att hjälpa NA som helhet. En grupp kan göra detta genom att bidra till de distrikts- eller regionskommittéer som tjänar gruppen eller genom bidrag direkt till Narcotics Anonymous World Service Office.”

Inte förrän 1982, när världsservicekonferensen godkände en revidering av servicemanualens delar om grupper, distrikt och regioner, uppmuntrades grupperna att donera alla sina överskottsmedel till distriktskommittén. Sedan skulle distriktskommittéer donera *sitt* överskott till regionen, och regionens överskott skulle flöda vidare till världsnivån. Detta är planen för ”flödet av medel” för att finansiera NA-service.

Under åren har olika problem noterats med planen för flödet av medel. För det första flödar ofta inte medlen: de spenderas ofta på distrikts- och regionsnivå och lite eller ingenting blir kvar för att finansiera regions- eller världsservicekonferensverksamhet. På regionsnivå har detta lett till ett ökande beroende av inkomster från *fundraising*aktiviteter

som konvent, fester, försäljning av minnessaker och påslag på NA-litteratur, och till minskat förlitande på gruppernas stöd. På världsnivån har detta skapat en situation där vi har en budget som inte korrekt kan planläggas, så att den tillmötesgår en ständigt växande världsvid gemenskaps behov.

Direkta bidrag från grupperna till alla nivåer av service kan tillhandahålla en mer stabil ekonomisk grund för vår servicestruktur. Varje grupp skulle avgöra vilken andel av sina överskottsmedel den ska bidra med till sin distriktskommitté, sin regionskommitté och sin världsservicekonferens. Varje nivå av service skulle garanteras en inkomstkälla lika stabil som gemenskapen själv. Med denna stabilitet kanske servicekommittéer kan reducera behovet av fundraisingaktiviteter för att finansiera sin verksamhet, och därigenom stärka de direkta banden till de NA-grupper de tjänar.

Om en distriktskommitté någon given månad finner att den har överskottsmedel, skulle den självfallet uppmuntras att direkt donera dem till andra nivåer av service. Samma sak skulle gälla bidrag från regionsöverskott. Men om en distrikts- eller regionskommitté erfor överskott månad efter månad, skulle den troligen vilja informera de grupper den tjänar om detta så att dessa grupper kunde anpassa sina bidrag efter detta. Detta skulle bibehålla integriteten i systemet av direkta bidrag, samtidigt som det skulle ge utrymme för periodiska fluktuationer i flödet av kontanter.

Direkta bidrag från grupperna skulle förstärka NA-gruppens självstyre. Varje grupp skulle själv bestämma hur mycket den skulle ge till varje del av servicestrukturen, baserat på sin egen värdering av hur väl dessa delar möter behoven hos grupperna och NA som helhet. Våra grupper har skapat en servicestruktur för att tjäna sina kollektiva behov av att bättre föra budskapet vidare och ska ha ansvar för och bestämmanderätten över den strukturen. En policy för direkta bidrag från grupperna kan ge grupperna en bättre ställning för att utöva sitt ansvar och kan förse dem med bättre möjlighet att ekonomiskt påverka servicestrukturen.

Om grupperna direkt finansierade servicestrukturens alla nivåer, skulle alla serviceenheter därigenom uppmuntras att effektivt och direkt kommunicera med grupperna. Detta skulle ge grupperna största möjliga flexibilitet vid avgörandet av vart deras pengar går. Om grupperna inte var medvetna om en viss serviceenhets arbete eller behov, skulle sannolikheten vara stor att de skulle välja att inte delta i att finansiera den enheten. Direkta bidrag skulle också tillhandahålla ett sätt för varje nivå av service att avgöra graden av stöd de hade från grupperna. Om medel inte kom in, skulle servicekommittéer kunna dra en av tre slutsatser: endera att grupperna inte hade pengar tillgängligt, att grupperna inte förstod eller visste vilken service som hade begärts eller att grupperna inte stödde det arbete som gjordes. Som ni kan se skulle direkt finansiering också ge grupperna större möjlighet att göra sin röst hörd i serviceangelägenheter.

Detta är inte ett förslag om att grupper ska öronmärka sina bidrag för särskilda syften. Grupperna har inte bara skapat servicestrukturen för att göra service å deras vägnar, utan också för att *samordna* denna service. När grupperna delegerar till servicestrukturen den bestämmanderätt som är nödvändig för att fullfölja dess ansvar, har de också delegerat bestämmanderätten att samordna fördelandet av serviceresurser på varje servicenivå.

Genom att studera det ekonomiska tillståndet och finansieringssätten som används av flera andra gemenskaper har det blivit uppenbart att vi inte är ensamma om att stå inför brist på pengar på alla nivåer av service. Direkta bidrag är inte en magiskt lösning som kommer att befria oss från alla ekonomiska bekymmer. Vårt ansvar som medlemmar för att finansiera den service vi begär är en fråga som kräver en bred diskussion. Om vi verkligen tror att lösningen på våra ekonomiska svårigheter vilar hos våra medlemmar, då är det logiskt att lägga ansvaret och möjligheten att påverka ekonomin direkt i våra gruppers händer.

Dessa rekommendationer tillhandahålls endast i informationssyfte: de är inte avsedda att vara ett påbud från världsservicestyrelsen av förtroendemän till gemenskapen. Vi föreslår inte att vi vid denna tidpunkt verkställer en plan för direkta bidrag från grupperna, utan att denna idé blir en del av den diskussion vi som gemenskap måste börja föra beträffande finansierandet av vår service. Vi tror att en plan för direkta bidrag från grupperna skulle kunna spela en roll i att hjälpa oss att tillhandahålla större ekonomisk stabilitet genom ökat självstyre, ansvar och bestämmanderätt för grupperna. Den kan också uppmuntra till bättre kommunikation mellan servicestrukturen och grupperna, tillhandahålla direktare instrument för redovisningsförmåga inom service och bättre främja den NA:s enighet på vilken vårt personliga tillfrisknande beror.